

ратура України з 10 вересня повідомляє, що советським лайнером „Россия” прибуло до Одеси 900 молодих кубинців, які будуть вчитися в середніх і високих школах Української ССР й інших советських республік. В одеському порті кубинців вітали відряджені для цього студенти і школярі одеських шкіл.

У 25 - РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

Цього, 1965-го року, минуло 25 років з того часу, коли у Вашингтоні відбувся 24 травня 1940 року Перший Конгрес Американських Українців. З цієї нагоди відбулося там же „Свято Української Пісні“ під батуютою славного і чи не найкращого взагалі диригента та інтерпретатора української пісні св. пам'яті Олександра Кошиця.

За час 25-ти років відбулося у ЗДА вже вісім Конгресів Американських Українців. Чотири Конгреси (перший, третій, четвертий і сьомий) відбулися у столиці Америки Вашингтоні, один у Філадельфії (другий), а три у Нью-Йорку (п'ятий, шостий і восьмий).

Всі ці Конгреси були великими подіями не тільки для української спільноти в Америці, але й для всіх українських скупчень по цей бік залізної застави. За ними та їх ходом пильно слідували і теперішні окупанти України. Оскільки вони публікували тільки ворожі нотатки про них у своїй пресі, то й невольні українські патріоти довідувалися з них про працю українців у вільному світі для найвищого українського національного добра, цего справи визволення українського народу.

Вже в платформі Першого Конгресу Американських Українців (травень 1940 року) писалося: „Ми одні маємо змогу вільно сказати, що український народ поневолений та що він вимагає для себе того самого права на самовизначення, що призначене іншим народам“. „Війна в Європі накладає на українську еміграцію за океаном обов'язок піднести перед світом голос в обороні прав українського народу на власну державу“.

„Ми рішуче і беззастережно відкидаємо ідеї, на яких ґрунтуються не тільки більшовизм, але так само фашизм і нацизм, як неукраїнські і незгідні з найліпшими українськими демократичними традиціями, шкідливі для поступу українського народу, ворожі для свободи думки і совісті“.

Знов же в одній із відозв УККА з липня 1949 року читаємо: „Друга світова війна, яка велася під гаслом ідей атлантичної хартії та прав людини і народів, ані здалека не вирішила тих проблем, в ім'я яких була ведена. Більшевики, які і в цей час порушили всі міжнародні постанови про право народів на самовизначення, ще більше завадили складну європейську ситуацію, ніж це було по першій світовій війні. Московський комуністичний націонал-шовінізм, який у своєму загартуванні та нищенні всього, що не московське, не знає границь, поставив уже під знак заперечення фізичне існування не тільки українського, але й інших народів. І саме тому, що український народ стоїть у перших рядах босового фронту, падають на нього і найтяжчі удари ворога. Ці жертви і страждання українського народу зобов'язують нас, американських українців, до всебічної моральної та матеріальної участі у визволенні України з-під московсько-більшовицької тиранії. Живемо в так грізній та переломовій добі Української Нації і навіть усього людства, що байдужість і нечуйність кожного з нас є прогріхом супроти Українського Народу і допомогою його ворогам“.

Наведені цитати не тільки важливі своїм змістом, але вони ще важливіші тим, що з них випливають великі, широко закреслені, акції. Вислано вже в тім часі кілька основних меморіалів в українській справі до американського уряду, організовано контакти з впливовими членами обох Палат Американського Конгресу.

У травні 1945 року, в часі заснування міждержавної організації під назвою „Об'єднані Нації“ у Сан-Франциско, поїхали туди представники Українського Конгресового Комітету Америки п.п.: Степан Шумейко, Богдан Катамай, Іван Петрушевич і проф. Олександр Грановський, а від Канадського Комітету — о. д-р Василь Кушнір і адв. Іван Соломон. Ці представники давали правдиві інформації членам Об'єднаних Націй про насильства московського комунізму, стосовані до українського народу, про грабунки його наземних і підземних багатств, про нищення Українських Церков, ієрархів та духовенства і вірних української

Український Народний Фонд СУМАРИННИЙ ВИКАЗ ВПЛАТ ДО УНФОНДУ ЗА ДЛЮВНИЙ РІК 1964-й З МІСЦЕВОСТЕЙ, ЩО ВПЛАТИЛИ ВЛЫЩ, ЯК 500 ДОЛ.

1. ФІЛАДЕЛЬФІА, Па.	\$6,781.00
2. НЬО-ЙОРК, Н. Й. (В тім виплата \$1,000 на купно доми УККА)	5,662.00
3. ШІКАГО, Іл.	5,010.00
4. СІРАКУЗІ, Н. Й.	2,077.00
5. ЛОРЕНН, Огайо	1,610.00
6. БАЛТИМОР, Мд.	1,601.00
7. ГЕМТРЕМ, Мін.	1,591.00
8. КЛІВЛЕНД, Огайо	1,559.00
9. РОЧЕСТЕР, Н. Й.	1,365.00
10. ЯНГСТАВН, Огайо	1,325.00
11. БОФАЛО, Н. Й.	1,305.00
12. ДЖЕРЗІ СІТІ, Н. Дж.	1,247.00
13. МІННЕАПОЛІС, Мін.	1,127.00
14. ГАРТФОРД, Конн.	1,126.00
15. ВАШІНГТОН, Д. К.	1,110.00
16. ДІТРОЙТ, Мін.	1,096.00
17. НЬОАРК, Н. Дж.	940.00
18. БРУКЛІН, Н. Й.	927.00
19. НЬО ГЕЛВЕН, Конн.	810.00
20. БОСТОН, Масс.	787.00
21. ПІТСБґ, Па.	700.00
22. ЕЛІЗАБЕТ, Н. Дж.	682.00
23. АМСТЕРДАМ, Н. Й.	623.00
24. НЬО БРУНСВІК, Н. Дж.	610.00
25. ТРОЙ, Н. Й.	571.00
26. МАЯМІ, Фла.	540.00
27. ІРВІНГТОН, Н. Дж.	535.00
28. ЧЕСТЕР, Па.	623.00
29. САН-ФРАНСІСКО, Кал.	510.00
30. ТРЕШТОН, Н. Дж.	502.00

ВІСТІ

УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

Ukrainian Congress Committee of America, Inc. — 302-304 West 13th Street, New York, N. Y. 10014

Ч. 15.

17-го ВЕРЕСНЯ 1965 р.

Ч. 15.

НАША ПОДЯКА

В цьому числі „ВІСТЕЙ“ надрукований повний і єдиний список жертводавців, які сьлалі свій національний даток в минулому фінансовому році УККА, а саме в часі від 1 квітня до 31 грудня 1964 року. Всім жертводавцям напам'ять від УККА та всьої української громади в ЗДА, для якої існує УККА та УНФонд, щире признання за їх національну солідарність та не менш щира подяка за їх припадну жертвенність. Сподіємось, що їх приклад закличе до спільної праці та спільної жертвенності для добра української справи ЗАГАЛ українського громадянства в ЗДА.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ ВПЛИНУЛО В ЧАСІ ВІД 1-ГО КВІТНЯ ДО КІНЦЯ 1964 РОКУ

АРИЗОНА

Фінікс: Український Народний Дім — \$10 (63); Макух Андрій, Любомир — \$20 (63, 64); Коваль Володимир — \$10 (63); Тарановський Михайло й Олена — \$5.

КАЛІФОРНІЯ

Атлантик: Івж. Семковський Теодор — \$10;
Бюен Парк: Тесарович Джері — \$10;
Бурбанк: Шкраба Василь — \$10 (63, 64);
Бурлінггейм: Пахолок Ігор — \$20 (63, 64);
Глендейл: Ган Остеп — \$10 (63); Темчук Вільям — \$50;
Гангінгтон Парк: Гордон Ф. — \$20 (63, 64);
Елсіндо: Жилимирський Василь — \$10 (63);
Кресент Сіті: Романок Леонід — \$10;
Лонг Бич: Кудик Степан — \$40 (63, 64, 65, 66); Герич Василь й Анна — \$10;
Ла Меса: Скоп Алекс — \$10;

Лос Енджелес: Українська Православна Церква Св. Володимира — \$10 (63); Н. Н. — \$30 (62, 63, 64); По \$25: Балас Володимир; Куріленко Юрій й Леся; д-р Полотніник Миколас; Тростяницький Ярослав; По \$20: Козій Степан (62, 63); Кріль Микола (62, 63); Порайко Осип й Стефанія; Стельмах Теодор (63, 64); По \$10: Божик Володимир й Моніка; Довгенько Михайло (63); Федик Юрій (63); Горечко Богдан, Гриців Іван, (63); Козарський Франк (63); Комарницький Степан, Коваль Іван (63); Макара Іван (63); Орліський Іван; Пасляк Михайло (63); Сетчин Петро (63); Сіак Володимир (63); Тишовицький Михайло, мгр. Веселій О. (63); По \$5: Брикнер Осип (63); Кіман Сергій; д-р Кізіма Степан (63);
Оукленд: Чато Юліан й Ольга — \$20 (63, 64);
Рідвуд Сіті: Р. К. — \$10 (63);
Річмонд: Рамісуні Ольга;
Сакраменто: По \$10: Н. Н.; Олішник Юрій;
Сан Бруно: Кіс Микола — \$20 (63, 64); Ісків Іван — \$10 (1963);

(Закінчення на стор. 2-й)

культури, разом і їх діями, яких розстрілювано, або мордовано в таборах примусової праці, про штучно зорганізований голод в Україні в 1933 році, якого жертвою впало шість мільйонів українських селян.

Всі ці матеріали, зібрані в окремих меморіалах, вручено представництвам держав при Об'єднаних Націях та роздано їх представникам преси.

У 1946 році від Українського Конгресового Комітету Америки і від Канадського Українського Комітету вийшли до Парижа тодішній Голова УККА Степан Шумейко. В Парижі відбувалася літом 1946 року Мирово Конференція.

Степан Шумейко розвинув між дипломатами дуже живу діяльність. При допомозі поширюваних солідних інформаційних матеріалів та особистими контактами, він осягнув багато. Польський часопис „Свєт“ писав тоді, що одно-членна українська делегація осягнула тоді в Парижі більше, ніж польська п'ятичленна.

Дня 13 жовтня 1946 року УККА вислав телеграму до Президента Трумана та до Головного Директора УНРРА в справі охорони прав українських скитальців в Європі перед скрінінгами з участю більшовицьких представників і з проханням припинити примусові та насильні репатріації. На цю телеграму прийшла відповідь про припинення всяких насильних репатріацій.

Крім цих і цьому подібних численних інтервенцій та протестів, Український Конгресовий Комітет Америки рішив на своєму Другому Конгресі у Філадельфії в днях 22 і 23 січня 1944 року, по-кликати до життя „Український Допомоговий Комітет Жертвам Війни й Втікачам“. Пізніше цей Комітет остаточно оформився під назвою „Злучений Український Американський Допомоговий Комітет“ (ЗУАДК) і відіграв велику роль в спровадженні українських втікачів з Європи, зокрема із Німеччини, до ЗДА. Ця установа існує та діє під тією самою назвою і досі.

На тому ж Конгресі рішено заснувати англійський журнал науково-інформативного характеру під назвою „Український Квартальник“ під редакцією д-ра Миколи Чубатого, що появляється і досі під редакцією Володимира Душника.

В листопаді 1947 року спільними заходами Українського Конгресового Комітету Америки та Канадського Українського Комітету засновано „Пан-Американську Українську Конференцію“ з осідком у Нью-Йорку. В установчих зборах ПА-УКонференції взяли участь представники УККА, КУК, Української Центральної Репрезентації з Аргентини і Товариства Прихильників Української Культури з Бразилії. В 1948 році відкрито Канцелярію ПАУК у Нью-Йорку та започатковано видавання пресового органу ПАУК в англійській мові під назвою „Український Бюлетень“, що появляється і досі контом УККА.

На тому місці слід ще зазначити, що дня 23 вересня 1947 року УККА інтервеніював у Державному Департаменті у Вашингтоні і в генерала Клея у Німеччині в справі азіяток до інтервеніював в американській окупаційній зоні Німеччини вояків Української Повстанської Армії. Ген. Клей від-

повів, що до тих вояків будуть застосовані міжнародні воєнні зобов'язання.

Два перші Конгреси мали тільки в резолюціях оформлену платформу для своєї праці. Щойно на третьому з черги Конгресі, відбулому у Вашингтоні 31 травня і 1 червня 1946 року, прийнято „Проект Статуту Українського Конгресового Комітету Америки“.

Четвертий Конгрес Американських Українців, відбувся у Вашингтоні в днях 5 і 6 листопада 1949 року був з кількох причин переломовий. На цьому Конгресі остаточно оформлено та схвалено Статут УККА і встановлено Український Народний Фонд, який став фінансовою базою для праці УККА. Далекі більш далекосяглий був факт, що в цьому Конгресі приймали участь в характері делегатів переселені з Європи до ЗДА українські громадянські діячі. Вони витали Конгрес від усіх українських земель. Привіти склали уродженці цих земель. З нагоди цього Конгресу відбувся концерт Капелі Бандуристів, свіжо перевезених із Німеччини. Між нововибраними до Екзекутивної й Політичної Ради були і вчорашні скитальці з Європи.

На цьому Конгресі вибрано вперше Головою професора д-ра Лева Добрянського, який очолює УККА й досі.

Праця УККА після Четвертого Конгресу всім відома. Вона була дуже багата в численні досягнення, які мали, мають і будуть мати неприминаюче значення. Перш за все покликано до життя „Українську Шкільну Раду УККА“, яка мала й досі має відповідальне завдання опікуватися українською шкільною молоддю. УККА уфундував видання шкільних підручників для її потреби.

Багато праці і зусиль контувала справа збирання матеріалів про совське народовбивство, що його провадила окрема Конгресова Комісія під проводом Конгресмена Керстена. Переступання між українцями та іншими поневоленими народами відбувалися продовж 1954 і 1955 рр. в Європі та в Америці. Всі ті матеріали, солідно опрацьовані, появилися в окремих виданнях Американського Конгресу.

У Вашингтоні відкрито постійну канцелярію УККА для успішної праці Голови проф. д-ра Л. Добрянського на тамошньому терені. Від заснування УККА відіграв у ньому першорядну роль пок. Дмитро Галиччін, від 1949 заступник голови, а згодом президент УККА аж до його смерті в 1961 році.

У 1958 році покликано при УККА до життя окремий Комітет для відзначення 250-ліття смерті великого державного діяча і гетьмана України Івана Мазепи в 1959 році. Цей Комітет очолював пок. проф. д-р Володимир Сичинський. Мазепинський 1959 рік найповніший широким відгомін у цілому українському світі. УККА видав збірник статей про Івана Мазепу в англійській мові.

У 1959 році заходами Президента проф. д-ра Л. Добрянського і при допомозі всіх організаційних клітин УККА Конгрес ЗДА схвалив Закон про Тиждень Поневоленних Націй (П. Л. 86-90). Цей закон підписав Президент Д. Айзенгавер дня 17-го липня 1959 року (86-й Конгрес, 3-й Рез. Ш).

Цей закон, вже по його оголошенні, поборювали націоналістичні московські чинники в Америці, але нічого не були в силі вдіяти. Рік-річно Президент ЗДА проголошує третій тиждень липня Тижнем Поневоленних Націй і закликає всіх підтримувати відзначування сумних роковин цього поневолення.

В дні 13 вересня 1960 року Президент Д. Айзенгавер підписав закон (Паблік Лоу 86-749; Рез. 311-86-го Конгресу) про право української збірноти в Америці на побудову пам'ятника Тарасові Шевченкові на одній з площ у Вашингтоні.

Український Конгресовий Комітет Америки після проголошення цього Закону зараз же покликав до життя окремий громадський комітет під назв. „Комітет Будови Пам'ятника Шевченкові“. Було це 16 вересня 1960 року.

Головою Комітету був вибраний Голова НТШ проф. Роман Смаль-Стоцький, а заступниками Голови — проф. Олександр Архімович (Голова УВАН) і проф. д-р Лев Добрянський (президент УККА).

Коли мова про підготовчу працю для схвалення цього Закону, то найбільше енергії вложив у це Голова УККА д-р Лев Добрянський і ціла організаційна мережа УККА, що сьлала петиції до відповідних Комісій обох Палат, себто Палати Послів та Сенату в справі приспіншення схвалення Закону, а згодом, коли найшліхся противники цього пам'ятника, то той же УККА дуже інтензивно організував всякі петиції за побудовою та протести проти ворожих заходів щоденника „Вашингтон Пост“.

Коли всі груднощі були переборені, приступлено до будови пам'ятника Шевченкові, який і відкрито дня 27-го червня 1964 року.

Це — великі події і великі речі неприминаючої вартости.

Але, незалежно від цього, УККА видавав свої англомовні публікації, книжки в українській та в англійській мовах, в тім самих відбиток з Конгресових рекордів 62, в наклади понад 600,000 примірників. Реагував на неприхильні українській справі політичні явища відповідними заходами, чи інтервенціями, чи меморіалами, чи маніфестаціями. Найбільше реакції з боку УККА було на те, що діялось в Об'єднаних Націях та їх допоміжних прибудовах (ЮНЕСКО) заходами московських, комуністичних делегатів. Пригадайте варто бодай деякі: приїзд Хрущова до Америки, виступи в Об'єднаних Націях з брехливими інформаціями про Україну Подгормного та Паламарчука.

УККА реагував і на деякі явища внутрішнього українського порядку, які не покривалися з дотеперішньою традицією та практикою українського політичного життя в Америці, зокрема на намагання Москви інфільтрувати й розкласти ідейно й політично українську спільноту в Америці. Робив це УККА в найкращій вірі і згідно з обов'язуючими постановами Конгресів УККА.

Загально відоме, що у наслідку заходів УККА святкування Роківни 22 Січня з 1918 і 1919 рр. стало в обох Палатах Конгресу вже традицією, а так само проголошування „Українського Дня“ по стейтах і великих містах з тієї нагоди стало загально прийнятим звичаєм.

Під кінець слід підкреслити, що з усіх початих у зв'язку з будовою пам'ятника справ, не поладана ще одна, а саме — справа видання окремого поштового значка ЗДА з портретом Тараса Шевченка. Але ця справа не понехана, вона все актуальна і треба надіятися, що і вона буде своєчасно позитивно поладжена.

З уваги на все досі сказане, треба надіятися, що в цьому Ювілейному році УККА всі національно свідомі і активні українські установи, організації і товариства та їхні членство, не забудуть за свій обов'язок скріпити підтримку для Українського Конгресового Комітету Америки як морально, так і матеріально. Бо ж при сучасних складних і важких обставинах його ролі і завдання особливо великі та відповідальні.

Український Народний Фонд ВПЛАТИ ІЗ СТЕПІВ ЗА ДЛЮВНИЙ РІК 1964

1. АРИЗОНА	\$ 45.00
2. КАЛІФОРНІЯ	1,178.00
3. КОЛОРАДО	231.00
4. КОННЕКТИКАТ	2,995.00
5. ДЕЛАВЕР	90.00
6. ДІСТРИКТ ОФ КОЛОМБІЯ	1,110.00
7. ФЛОРИДА	585.00
8. ІЛІНОІС	5,180.00
9. ІНДІАНА	357.00
10. АПОВА	10.00
11. КЕНЗАС	10.00
12. КЕНТАКІ	213.00
13. МЕРІЛЕНД	1,705.00
14. МАССАЧУЗЕТС	812.00
15. МІННІСІГЕН	3,562.00
16. МІННЕСОТА	1,167.00
17. МІЗУРІ	81.00
18. НЕБРАСКА	230.00
19. НЕВАДА	25.00
20. НЬО ГЕЛМШІР	70.00
21. НЬО ДЖЕРЗІ	6,354.00
22. НЬО ДАКОТА	195.00
23. НЬО ЙОРК	13,685.50
24. ОГАЙО	5,111.50
25. ОКАЛАГОМА	20.00
26. ОРЕГОН	30.00
27. ПЕНСІЛЬВЕНІЯ	9,600.00
28. РОУД АПЛЕНД	195.00
29. САВТ КАРОЛАІНА	10.00
30. ТЕКСАС	35.00
31. ВАШІНГТОН	75.00
32. ВЕРМОНТ	5.00
33. ВІСКАНСІН	300.00
34. ВІРДЖІНІЯ	62.00

НЬО-ЙОРК, ДЖЕРЗІ СІТІ І ОКОЛИЦІ:
МУЗИЧНА СТУДІЯ
м-р. МАРТИ ЧАПЕЛЬСЬКОЇ
(абсолютна Школа Julliard)
для ПЕРЕКЛАДНИКІВ (МУЗИЧНИЙ САДОЧОК),
ДІТЕЙ У ШКІЛЬНОМУ ВІПІ, МОЛОДІ І СТАРШИХ.
Курс включає слухові вправи, ритміку, гру на фортепіані і т. п.
Курс в Джерзі Сіті відбуватиметься в Школі св. Петра і Павла при 16 Bentley Ave., Jersey City, N.J.
По інформації звертатися на адресу:
MARTA CHAPELSKY
240 E. 9th St., New York 3, N.Y. або тел. 212 AL 4-3464

Митрополит Амвросій Сенишин відправляє молебень під час благословення новонабуті церкви Різдва Пречистої Діви Марії в Нью-Бронсвіку, Н. Дж.

ПОДЯКА
Філіателістичний Відділ при Головному Управлі Товариства Коштових Вещей УПА ім. ген. Тараса Чупринки у ЗДА розіслав у червні 108 листів зі своїми виданнями та з проханням фінансово допомогти видати пропан'ятні марки у 25-літній ювілей УПА. Додаток призначений на видання ІСТОРІЇ УПА в англійській мові, рукопис якої вже готовий.
Шлемо-нашу щирою волею подяку за щедрий пожертви слідуючим Великим Громадянам:
По \$10.00: Д-р О. Баран, Нью-Йорк, Н. Дж.; М'ясарня „Броді“, Нью-Йорк, Н. Дж.; Д-р Ю. Горюховський, Шیکاго; Д-р Б. Гук, Марс, Н. Дж.; Д-р Я. Очеретко, Лонг Біч, Каліф.; Д-р В. Стефурак, Шیکاго; Д-р Б. Шебунчик, Блумфилд, Н. Дж.; Відділ Т-ва К. Вояків УПА — Шیکاго.
По \$5.00: Д-р О. Клод, Клівленд.
По \$5.00: Д-р Е. Войнаровська, Шیکاго; М-р. І. Гута, Міннісоте; Д-р Б. Гарбовський, Ютика, Н. Дж.; Іж. С. Голіш, Шیکاго; Д-р М. Дайчаківський, Клівленд; Д-р І. Дутко, Детройт; Д-р І. Жовнірович, Рочестер, Н. Дж.; В. Запаріш, Ютика, Н. Дж.; Д-р В. Когутак, Ютика, Н. Дж.; Д-р М. Козарська, Рочестер, Н. Дж.; Д-р П. Лехицький, Торонто, Онт.; Д-р М. Логала, Сиракуза, Н. Дж.; В. Мазичка, Порт Артур, Онт.; Д-р Р. Осичук, Нью-Йорк; Д-р Я. Панчук, Шیکاго; Д-р О. Ризик, Клівленд; Іж. Р. Смула, Мінеаполіс; Д-р Е. Стецьків, Топаванда, Н. Дж.; Л. Тимчишак, Шیکاго; Д-р О. Фарлон, Шیکاго; М. Харіс, Шیکاго.
По \$3.00: Д-р О. Хомин, Ліма, Огайо; Д-р В. Семкін, Тікс, Н. Дж.
По \$2.00: Д-р Л. Билів, Бінггемтон, Н. Дж.; В. Велічко, Ютика, Н. Дж.; Д-р Л. Капітан, Рочестер, Н. Дж.; М. Косарчин, Шیکاго; Христі і Марта Косарчин, по \$2.50, (дочка померла), Шیکاго; Д-р Я. Кривик, Клівленд; Д-р В. Лейс, Покісі, Н. Дж.; І. Михалевич, Шیکاго; Д-р Т. Самотулса, Прінцетон, Н. Дж.; Іж. Я. Іжковський, Ютика, Н. Дж.
По \$1.00: Тринадцять надіслали по \$1.00.
РАЗОМ — \$226.00.
ЩИРЕ ВОЯЦЬКЕ СПАСИБИ!
Д-р БОГДАН ГУК
Керівник Філіателістичного Відділу
Box 41, Marcy, N.Y. 13403

Український Хор „ДНІПРО” у Твін Сіті, Мінеаполіс
має за шану запросити Українське Громадянство на
ВЕЛИКИЙ ОСІННІЙ БАЛЬ
що відбувається
в суботу, 18-го вересня 1965 року
в залі
HALL OF STATES — Leamington Hotel, 10th St. & 3rd Ave., Minneapolis
Стрій вечірній. Вступ 3.50 дол. Початок о год. 8:30 вечора

Young Americans For Freedom, Inc.
International Youth Federation For Freedom, Inc.
Americans To Free Captive Nations, Inc.
ПОВІДОМЛЯЮТЬ
В неділю 19 вересня 1965 р., о 1-й год. по пол.
на воєнному цвинтарі Finns Point, N. J.
(Дві милі від м. Пенневілле, по дорозі ч. 49, Нью-Джерзі)
ВІДБУДЕТЬСЯ
ПАЛОМНИЦТВО
до забутих могил трьох борців за Свободу, що впади жертвою при спробі їх насильно віддати в руки комуністичної Москви 29-го червня 1945 року в таборі військовополонених в Форт Дікс, Н. Дж.
Заклисамо взяти участь в паломництві спільно з американськими патріотами, представниками організацій і окремих осіб усіх народів, чий співвітчизник примусово видавався на знищення комуністам, щоб перед цими могилами помолитись та виконити всім нечисленним жертвам комуністичного терору й насильства.
До місця паломництва відійдуть спеціальні автобуси. За інформацією звертатись:
НЬО-ЙОРК: Americans To Free Captive Nations, Inc.
Telephone: JE 6-8410 — вечорами
ФІЛАДЕЛФІЯ: Young American For Freedom, Inc., Tel. LO 7-0876
ВАШІНГТОН: International Youth Federation For Freedom, Inc.
Telephone: JA 7-3374 — вечорами

Честер Павлюс, який висловив привіт і щирі побажання та задоволення дальшої приязні до нашого о. пароху і цілої громади. Суддя Джо-зеф Дж. Такач майстерно і вірно змалював клопотання і посилену працю нашого о. Василя Танчака, якого він знає довгі роки, і якому мав присмієнь помагати в поладжуванні прав, формальностей. На залі були представники від „Провідників” і ред. „Америки” М. Долінський та представник УНС Роман Слободян з дружиною, гості і парохіяни.

Українська Католицька Церква в Нью-Бронсвіку

Американський гімн відіграла на фортепіані панна Марія Геча і вона аккомпаніювала солістці Тамарі Лихолій, яка відспівала „А-ве Марія” і „Жита”. Проф. В. Третяк виконав скрипкову сольо.
Промовляли Митрополит Кир Амвросій, в імені духовенства 15-ти хвилинну промову висловив о. Михайло Пиріг. З особливою увагою вислухали присутні цих промов. Відчитано привіт від Архискепопа Кирівана Бучка з Риму, Єпископа Йосифа Шмондожа та Ярослава Габра, телеграму від „губернатора Нью-Джерзі Р. Гюза, телеграму від пані Соні Микитки, вдові по нашому бущому заслуженому діячеві Іванові. Привіти склали інж. Дам'ян Геча

Фінікс, Арізона
УКРАЇНЦІ ІНФОРМУЮТЬ ПРО УКРАЇНУ І ЇЇ КУЛЬТУРУ

„Громадяни ЗДА в світових проблемах повинні бути найбільш об'єктивно поінформованими народом, щоб зрозуміти високу життєву епоху та „керівництво світу сьогодні”. Так сказав покійний президент Джан Кеннеді. Ми американці українського походження знаємо про перевернутий інформаційний процес, радіо і телебачення і в шкільних підручниках про Україну і українців. Багато кішають нас з мовчаннями, багато наводять цілі уступи з книжок, написаних московськими істориками. Наприклад: Під час останніх Олімпійських Ігор у Києві один АВС заповідав казав: „Київ є столиця Сов. України” — другий — „Київ є дуже гарна столиця Росії”. Період Київської держави — це Росія”, — каже дехто.

В ім'я історичної правди та для правдивого інформування американської публіки кожен українець повинен підготувитись, щоб дати добре висвітлення про справу своєї батьківщини.
В багатьох містах вже де-що зроблено в цій длянці. Українці у Фініксі не є позачас. Від того часу, коли приїхав до нас о. М. Горюшко, парох української католицької церкви, зроблено великий поступ. Бизнесмени міста Фініксу та професійна жіноча організація запросили о. М. Горюшка з рефератом до свого Клубу. Отець парох з добре знаним викладачем про питання комунізму та про візантійський обряд в східній церкві.
25 серпня до „Кловд Клубу” прийшло коло 100 пань з Фініксу і других міст, щоб послухати реферату о. М. Горюшка: „Де і що це в Україні”. Пан Ярослав Сисні приготував кольорову мапу Європи з всіма поневоленіми націями: „Чи є українська мова цілком подібна до московської”? Що Сталін Хрущов зробили для України? Чи українська культура є відмінна від московської? Чому Україна є такою довгою? О. М. Горюшко відповідав на всі запитання і гарячо був оплескуваний публікою.
„Дорогий Отець Горюшко” — написала одна пані в листі, повідомляючи вас, що реферат в бізнесовій клубі був надзвичайно інтересний, і жаль, що не було більше часу.”
Реферат був супроводжений виставкою української культури. Студенти Джан і Леона Йорк під проводом учительки танців пані Богдан Йорк по мистецькій відвідували два українські танки і були нагороджені рясними оплесками. Пан Йорк є бущий студентка світової слави мистця Авраама. В другій кмінаті була мистецька виставка (різба, вишиття, писанки, кераміка) організована панями Марією Цепинською і Б. Йорк. Слідуючі пані дали мистецькі речі на виставку: Марія Трим, Марія Цепинська, Марія Винячок, Володимир Маленчук, В. Йорк, В'ра Франк. Студентка Зірка Цепинська в чудовім українським строю давала всі пояснення. Ресторан мав українські страви, голубці, приготувані спеціальним кухарем.
О. М. Горюшко вже дістав два нові запрошення від Клубів, щоб заманіфестувати „Українську Годину”.
В місті Фініксі ми маємо дуже активний Відділ Українського Конгресового Комітету та Комітет Поневоленіх Націй. Після першоду запиту, директор Українського Фестивалю п. О. Ферранті, спонзоруючого українською католицькою церквою, що відбувається 23-24 жовтня, дав короткі інформації відносно цієї імпрези. 20 кіосків з різним крамом, співи і танці, мистецька виставка і неперерешені українські страви будуть атракцією дня.
Дмитро В. Вандур

Управа „СОЮЗІВКИ”
ПОВІДОМЛЯЄ, ЩО
СЛУЖБА БОЖА
БУДЕ ВІДПРАВИЛЯТИСЯ ЩО НЕДІЛІ
о год. 11-й ранку
в українській католицькій каплиці
СВ. ВОЛОДИМИРА на СОЮЗІВЦІ

ГУРТOK ПРИЯТЕЛІВ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ — „ПЛАСРІЯТ”
в НЬОАРКУ, Н. Дж.
— вшантовує
в неділю, 26-го вересня 1965 р.
о год. 1-й по пол.
ОСІННІЙ ФЕСТИН
BIRCHWOOD GROVE, No. JEFFERSON ROAD WHIPPANY, N. J.
ДОТЗД: дорога ч. 10 до Whippany, скрутити на право на світлі коло Української Церкви (North Jefferson Road) і їхати приблизно 1/2 милі.
БАГАТА ПРОГРАМА.
До танців гратиме оркестра „ВЕСЕЛКА”
В разі непогоди — Фестин відбудеться на тій же площі в критуому павільйоні.

ТОВАРИСТВО ЗАПОРІЗЬКА СІЧ
371-й Відділ Українського Народного Союзу
— вшантовує
ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ
з приводу 50-ліття Відділу
який відбувається
в ПРИМІЩЕННІ ШКІЛЬНОЇ АВДИТОРН
Ivy St. & Sanford Ave. — NEWARK, N.J.
дня 9-го жовтня 1965 р.
о год. 6-й веч.
Головним промовцем на Бенкеті буде
ПОСИП ЛІСОГІР
головний представник Українського Народного Союзу
Вступ на Ювілей 5 дол. від особи.
Зголошення до участі в Ювілейному Бенкеті яраз з належністю спрямовувати найпізніше до дня 30-го вересня п. р. на адресу:
S. Bukhachany, 191 Sunset St., Newark, N.J., ES 3-5671
J. Baranluk, 159 Melrose Ave., Irvington, N.J., ES 2-2266
M. Iwanluk, 425 So. 21st St., Irvington, N.J., ES 5-8148
I. Overko, 655 So. 19th Street, Newark, N.J., ES 1-0661
Чистий дохід з цього Бенкету призначений на Українську Католицьку Церкву в Ньюарку, Н. Дж.
ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ

В 40-й ДЕНЬ СМЕРТІ
бл. п. іжн. ІВАНА ДЯЧЕНКА
відправитись
в неділю, 19-го вересня 1965 р.
о год. 11:30 ранку
в Українській Православній Церкві
ПРЕСВ. ТРОПЦІ при Брум вул. в НЬО-ЙОРКУ
ПАНАХИДА
на яку запрошує Знайомих
ДРУЖИНА

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж.
скликає
на суботу 25-го вересня 1965 р.
в ПРИМІЩЕННІ ШКІЛЬНОЇ АВДИТОРН
при Ivy Street і Sanford Ave. в НЬОАРКУ, Н. Дж.
ОКРУЖНІ ЗБОРИ
До участі в Зборах люблячи Хридані і Конісепційні Делегати наступних Відділів:
3, 14, 27, 37, 43, 65, 76, 133, 142, 152, 214, 219, 234, 272, 322, 359, 371, 413, 459, 490.
На порядку наради:
1. Доповідь Гол. Секретаря УНС про пош грамоти і поліпшення у длянці життєвого забезпечення, запроваджені від липня 1965 р.
2. Доповідь Обласного Організатора про плани праці Окружні в цьому ювілейному році УНСоюзу.
3. Обговорення актуальних організаційних справ.
У зборах візьмуть участь:
Д-р ЯРОСЛАВ ПАДОХ, гол. секретар УНСоюзу
СТЕПАН ГАВРИШ, обласний організатор УНС на Східні Стейти.
Початок о год. 7-й веч.
Заклисамо всіх союзників урядовців і запіл членів прибути на ці цінові збори. Гостей зпоза УНСоюзу радо вітатимемо.
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Юліан БАРАНЮК Василь САЛАБУН
Д-р Осип УТРИСКО

ТРАДИЦІЙНИЙ ВЖЕ ВЕЛИКИЙ ОСІННІЙ
СОЮЗОВИЙ ФЕСТИН НА СОЮЗІВЦІ
відбудеться цього року в суботу і неділю, 18-го і 19-го ВЕРЕСНЯ
Головна атракція: ВИБІР „МИСС СОЮЗІВКИ” на 1966 рік.
До конкурсу можуть ставати українські дівчата у віці від 17 до 25 років. Членство в УНСоюзі є обов'язковою вимогою. „МИСС СОЮЗІВКА”, крім відзначень і почесей, має право до безкоштовного одностаттєвого побуту на Союзівці в найближчому сезоні, а її дві дружки зможуть провести там безкоштовно довільний кінець тижня.
Майстром церемоній при виборі „Мисс Союзівки” буде **ВОЛОДИМИР ГЕНТИШ**
У мистецькій програмі виступить танцювальна група „ГОРЛИЦЯ” з Трентону-Брістолу під мистецьким керівництвом Дмитра НАДРАГІ та під протекторатом 245 і 362-го Відділів УНСоюзу, виконуючи традиційні й оригінально українські народні танки та пісні
ПІСЛЯ ПРОГРАМИ
ВЕЛИКА ЗАБАВА
при звуках оркестри „АМОР”

